

עת"א 54631/03/21 - גל יעקב ודעי נגד נציב שרות בתי הסוהר

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 54631-03-21 ודעי(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח' תיק חיצוני:

בפני כבוד השופטת מרים ליפשיץ-פריבס
עותר גל יעקב ודעי (אסיר)
נגד
משיב נציב שרות בתי הסוהר

פסק דין

1. לפני עתירה לביטול החלטה מיום 18.3.21 של הממונה מטעם המשיב (להלן: "ההחלטה") שהורה על הפסקה מנהלית של עבודת שירות שהוטלו על העותר בפסק דין שניתן בת"פ (נוער מחוזי ירושלים) 55582/10/15 למשך 4 חודשים החל מיום 7.1.21.
2. העותר התייצב לבצוע עבודת השירות ביום 7.1.21 ולא המשיך בריצוי העונש.
3. תחילתו של ההליך, בעתירה להורות למשיב להמציא לעותר עותק ההחלטה שנטען כי לא הומצאה לו. המשיב, דחה את הטענה לאי המצאה כדין ובהתאם להסכמה דיונית, הוגשה עתירה משלימה עם המצאתם לידי ב"כ העותר, להורות על בטול ההחלטה להפסקת עבודת השירות.

טענות הצדדים:

4. העותר טוען כי נמנע ממנו להמשיך בריצוי העונש כבר למחרת התייצבותו לעבודת השרות, מחמת כניסתו לבידוד הוראת משרד הבריאות בשל היחשפות לחולה קורונה.
5. ביום 5.2.21 הורה בית משפט השלום על מעצר העותר עד תום ההליכים המשפטיים בתיק מ"ת 22085/02/21 משהוגש נגדו כתב אישום בתיק אלמ"ב ובעבירה של תקיפת שוטר (להלן: "התיק האחר") מה שמנע ממנו להתייצב לריצוי העונש.
6. מחמת נסיבותיו, בהיותו "נפקד" מהשירות הצבאי בעת הכנת תסקיר שירות המבחן בתיק האחר, לא נבחנה חלופה טיפולית למעצרו מאחורי סורג ובריח. רק מאוחר יותר, הוסדר מעמדו בצה"ל ובית המשפט הורה על הגשת תסקיר מעצר משלים.
7. בנסיבות אלו טוען העותר כי הממונה מטעם המשיב (להלן: "הממונה") מהר לתן את ההחלטה עובר להחלטה בבקשתו לעיון חוזר שהוגשה במסגרת התיק האחר, לשחרורו ממעצר.
8. הוסיף העותר וטען, כי המשיב לא נתן משקל מספיק לחזקת החפות העומדת לו בתיק האחר והוציא תחת ידו החלטה סתמית, לא סבירה ולא הוגנת להפקעת עבודת השרות מבלי ששקל את השיקולים הרלוונטיים בדבר יכולתו

לרצות את עבודת השרות.

9. העותר אף לא קבל זימון ולא היה בידו להופיע לשימוע בפני הממונה בהיותו נתון במעצר בתיק האחר. הממונה לא העלה על הכתב את טיעוניו, לא נערך לו שימוע ממשי ובא כוחו לא הוזמן לשימוע.
10. מכל אותם טעמים ביקש העותר להורות על ביטול ההחלטה ועל החזרת עניינו לממונה שיקיים שימוע כדין ויובאו בפניו מלוא טענותיו.
11. המשיב טען מנגד, כי לא נפל פגם בהליך השימוע שנערך בבית הסוהר במעמד העותר שהודיע כי אינו מעוניין בייצוג ע"י עו"ד והשמיע את טיעוניו בפני הממונה.
12. לגוף הדברים נטען כי העותר היה נתון בבידוד שהסתיים ביום 7.2.21, בחלוף 14 יום ממועד החשיפה לחולה קורונה כבר ביום 25.1.21. בסיום תקופת הבידוד לא התייצב העותר לריצוי העונש ונכח מעצרו בתיק האחר, החלטת הממונה המצויה במתחם שיקול הדעת הסביר ואין להתערב בה. הוסיף המשיב וטען כי עד היום נתון העותר במעצר ואין להמתין לריצוי העונש, עד סיום ההליך האחר.

דין והכרעה:

13. עיינתי בבקשה להפסקה מנהלית של עבודת השרות (נספח א' לתגובה, להלן: "הבקשה") ובהמלצה להפסקה שניתנה ביום 15.3.21 לאחר שימוע, שנערך לעותר ביום 21.2.21. נימוקי ההמלצה היו מחמת אי התייצבות לריצוי העונש ובהיות העותר במעצר, שלא מאפשר המשך ריצוי העונש בעבודת השרות.
14. בבקשה הוצג לוח הזמנים, עליו אין חולק, בהתייצבות העותר לריצוי העונש במועד שנקבע בפסק הדין, ביום 7.1.21, ליום אחד בלבד לאחריו, גם לא בתום הבידוד ועד מועד השימוע, לא התייצב העותר, שנעצר עד תום ההליכים המשפטיים במסגרת התיק האחר.
15. עיון במסמכי השימוע (נספחים לתגובת המשיב) מלמד כי העותר התייצב לשימוע ולאחר שהודע לו, בהזמנה לשימוע וכן במועד השימוע, על זכאותו לייצוג, הודיע כי אינו מעוניין בייצוג עו"ד. טיעוניו, נרשמו בגיליון השימוע עליו חתם העותר. הן בדבר היותו בבידוד והן בעניין מעצרו ועל כוונתו להשתחרר, ולעשות את עבודת השרות.
16. הממונה, נימק את ההחלטה בהיות העותר נתון במעצר, שאינו מאפשר את המשך ביצוע עבודת השרות.
17. הלכה פסוקה כי בית המשפט "לא שם עצמו במקום גורמי המקצוע והרשות המוסמכת ככל ששיקול דעתם אינו חורג קיצוני ממתחם הסבירות, ואין הוא ממיר את שיקול דעתם בשיקול דעתו שלו. היקף הביקורת השיפוטית עיקרו בבדיקת תקינות ההליך: האם החלטת הרשות נתקבלה ללא משום פנים, בלא הפליה, תוך שקילת השיקולים הרלבנטיים בתום לב וללא עירובם של שיקולים זרים (רע"ב 7067/10 איסר נסאסרה נ' שירות בתי הסוהר - מדינת ישראל, פסקה 14 (4.11.2010); רע"ב 5231/08 דוגה נ' נציב שירות בתי הסוהר (15.6.2008)).

18. סעיף 51ט.א(5) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק") קובע כי נציב בתי הסוהר רשאי, להחליט לאחר

שימוע לעובד השירות, כי עבודתו "לא תחל או תופסק וכי הוא יישא את עונשו או את יתרת עונשו בבית סוהר, לפי העניין, אם ראה כי מתקיים בעובד השירות אחד מאלה לפי העניין:

...

(5) הוא נתון במעצר או משוחרר בערובה בתנאים שאינם מאפשרים את התייצבותו

להמשך ביצוע עבודת השירות;

19. לאור הוראה זו ומשניתנה החלטה בתיק האחר, המורה על מעצרו של העותר עד תום ההליכים המשפטיים, אין להתערב בהחלטת הממונה שאינה חורגת ממתחם הסבירות, בהיעדר אפשרות להתייצב לעבודת השירות.
20. אין לקבל את טענות העותר כנגד בירור הבקשה ע"י הממונה, קודם למתן החלטה בבקשתו לעיון חוזר בהחלטה על מעצרו בתיק האחר. הממונה, נהג כפי סמכותו ובמסגרת שיקול הדעת המסור לו בקבלת ההחלטה, בחלוף די זמן מהמועד שנקבע לתחילת ריצוי העונש ועד מועד השימוע. בדיעבד אף נימצא, כי העותר נתון במעצר עד היום.
21. אוסיף, כי אף שעומדת לעותר חזקת החפות, פעל ממונה בגדר סמכותו מכוח החוק להורות על הפסקת עבודת השירות "לעצור ולמשוחרר בערובה" (ראו: רע"ב 3041/16 **זוהר מזרחי נ' מדינת ישראל** (9.5.2016)) ולא היה עליו להמתין עד להכרעת הדין בתיק האחר.
22. מכל אותם טעמים, נדחית העתירה.

ניתן היום, כ"ט תמוז תשפ"א, 09 יולי 2021, בהעדר הצדדים.